

07/12/2021

Φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στην Παναγία Δοβρά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο την Τρίτη 7 Δεκεμβρίου το απόγευμα, όπως κάθε Τρίτη απόγευμα, στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, **τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου, το οποίο δωρίστηκε από πνευματικό τέκνο του Οσίου στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας**, καθώς και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά που αποθησαυρίζονται στην Ιερά Μονή της Παναγίας Δοβρά.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Στό δωδέκατο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς του, γράφει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στὰ πνευματικά χαρί-σματα. «Ἐχοντες δέ χαρίσματα κα-τὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν παρακλήσει, ὁ με-τα-διδούς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστά-μεν-ος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλα-ρότητι» (Ρωμ. 12.6-8).

Ὅλοι ἔχουμε κάποια χαρίσματα καὶ εἶναι πολὺ σημαντικό γιὰ τὸν καθένα μας νὰ καταλάβει, συνεχί-ζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ποῖο ἀκριβῶς χάρισμα ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ ποῖο ἔργο τὸν προόρισε. Συχνὰ συμ-βαίνει ἢ αὐθαίρετη συμπερι-φορὰ μας νὰ μᾶς ὀδηγεῖ στό νὰ ἐπι-διώκουμε νὰ ζοῦμε κατὰ τὸν τρόπο πού δέν μᾶς ταιριάζει καὶ δέν εἶναι εὐάρεστος στὸν Θεὸ ἢ νὰ κάνουμε κάποιο ἔργο γιὰ μᾶς ἀνάρμοστο. Ἐπιδιώκουμε τίς ὑψηλές καὶ τιμη-τι-κές θέσεις, περιφρονώντας τίς κατώτερες, οἱ ὁποῖες ὅμως ἴσως μᾶς δίνονται ἀπὸ τὸν Θεὸ, ἐπειδὴ Ἐκεῖνος προορίζει γιὰ κάποιο συγκεκριμένο ἔργο σύμφωνα μέ τίς δυνάμεις μας, τὸ ὁποῖο καὶ ται-ριάζει στίς συνθῆκες τῆς ζωῆς μας.

Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ ἐξετάζουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ βρίσκουμε ποῖο χάρισμα μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, ὥστε νὰ τὸ ἀξιοποιοῦμε πρὸς ὄφε-λος τῶν συνανθρώπων μας ἀλλὰ καὶ τῆς σωτηρίας μας. Διότι, ὅπως μᾶς διδάσκει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ Θεός δίδει τὰ χαρίσματα «κα-τὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστε-ως», καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἄπειρη εὐ-σπλαγ-χνία του. Ἄν μᾶς ἔδινε χαρί-σματα μεγαλύτερα ἀπὸ τίς δυνατό-τητές μας, εἶναι βέβαιο ὅτι δέν θὰ μπορούσαμε νὰ τὰ ἀξιοποιήσουμε κατάλληλα, καὶ ἔτσι οὔτε στοὺς ἀδελ-φούς μας θὰ ἦταν ὠφέλιμα οὔτε σέ ἐμᾶς.

Ἐπὶ τοῦτον βεβαίως ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι ἀξιώθηκαν πολλῶν χαρι-σμά-των, γιὰ τὸν Θεὸς διέβλεπε ὅτι εἶχαν τὴ δύναμη καὶ τὴ θέληση νὰ τὰ ἀξιοποιήσουν κατάλληλα. Καὶ ἕνας ἀπὸ αὐτούς ἦταν καὶ ἕνας σύγχρονος ἅγιος, ὁ ὅσιος Πορφύ-ριος ὁ Καυσοκαλυβίτης, τοῦ ὁποῖου τὴ μνήμη ἐορτάσαμε τὴν προηγού-μενη ἑβδομάδα,

στις 2 Δεκεμβρίου, και απόψε έχουμε την εύλογια να προσκυνούμε ένα φιαλίδιο με αίμα του.

Και όντως ο όσιος Πορφύριος, παρότι ήταν ένας άνθρωπος απλός και όλιγογράμματος, είχε λάβει πολ-λά χαρίσματα από τον Θεό, τα όποια και έθεσε με ταπείνωση και αύταπάρνηση στη διακονία των άν-θρώπων. Τους διακονούσε με απλό τρόπο, με απλά λόγια, χωρίς να δείχνει ότι ήταν ο ίδιος κάτι διαφορετικό από αυτούς, και έτσι τους στήριζε και τους καθοδηγού-σε.

Έλεγε κά-ποτε ο άγιος Πορφύριος: «Κάθισα μία ήμερα πά-νω σε μία γέφυρα και παρατη-ροϋ-σα τους άν-θρώπους που περ-νοϋ-σαν. Και με τη χάρη του Θεού τους έβλεπα διάφα-νους, και τα σώ-ματα τους και τις ψυχές τους. Είδα ψυχές, άδειες, μο-να--χι-κές, πλη-γω-μέ-νες, τσακι-σμέ-νες. Ψυχές που δεν έχουν δύναμη να αγαπή-σουν άλη-θι-νά. Γι' αυτό», συνέχιζε, «να μή λέτε στους άν-θρώ-πους θεωρίες, αλλά να τους προ-τρέπετε να ζούν σεμνή ζωή. Να μή ζούν με χαλαρότητα ήθων. Να έχουν λειτουργική και μυστηριακή ζωή. Να μελετούν την άγια Γρα-φή», γιατί η μελέτη της άγιας Γρα-φής και των λόγων των Πατέ-ρων είναι αυτή που καθαίρει τον άν-θρω-πο. Η ψυχή αγιάζεται και κα-θαί-ρεται με τη μελέτη των λόγων των Πατέρων, με τη λειτουργική ζωή και με την εύχή του Κυρίου. Είναι δύο δρόμοι που μάς οδηγούν στον Θεό, ο σκληρός και κουρα-στι-κός, με τις άγριες έπι-θέ-σεις κατά του κακού, και ο εύ-κο-λος, με την αγάπη.

Έγώ προτιμώ τον εύκολο δρόμο, δηλαδή αυτό τον τρόπο που τον πετυχαίνουμε με τη μελέτη των κα-νόνων των αγίων ... Καλό εί-ναι», έλεγε ο άγιος Πορφύριος, «να κάνουμε αυτή την άγια κλοπή. Να κάνουμε και έμεϊς ό,τι έκαναν οι άγιοι. Αυτοί ρίχθηκαν στην αγά-πη του Χριστού. Έδωσαν όλη την καρ-διά τους. Να κλέψουμε τον τρό-πο αυτό των αγίων».

Και όπως τον έκλεψε εκείνος, όπως τον έκλεψε και ο άγιος Λου-κάς, ως τον κλέψουμε και έμεϊς, και ως προσπαθήσουμε να προσεγγί-σου-με με αυτόν τον τρόπο τον Θεό. Οι άγιοί μας, ο άγιος Λουκάς, ο άγιος Πορφύριος, μάς βοηθούν στην προσπάθειά μας αυτή με τον λόγο τους και με τα θαύματά τους, δείχνοντας και σε έμας πως αξιο-ποίησαν τα χαρίσματα που τους έδωσε ο Θεός και για τη δική μας σωτηρία.

Και θα ήθελα να κλείσω με ένα πρόσφατο θαϋμα του άγιου Λουκά, που λάβαμε πριν από λίγες ήμερες από μία κυρία από τη Χαλκιδική. Γράφει, λοιπόν:

«Όνομάζομαι Κατερίνα και είμαι από τη Χαλκιδική. Με εύλόγησε ο Θεός να γίνω μητέρα τριών υγιών παιδιών. Το τρίτο παιδάκι μου τό όνόμασα Λουκά, σύμφωνα με την υπόδειξη του πνευματικού μου, αν και έγώ ως άμαρτωλή είχα τις άμ-φι-βολίες

μου, καθότι ήθελα νά έχω έγώ τήν επίλογή τοῦ ὀνόματος. Δόξα τῷ Θεῷ ἔπραξα μέ σύνεση καί ἔδωσα στόν γιό μου τό ὠραιότερο ὄνομα πού θά μποροῦσε νά ἔχει.

Ὁ Λουκάς, λοιπόν, γεννήθηκε στίς 6/1/2018 (ἡμέρα τῶν Θεοφα-νεί-ων, τί ὠραιότερο!). Στίς 28/3/2019 πήγαμε στή Θεσσαλο-νίκη σέ μία τυπική επίσκεψή μας στήν παιδίατρο. Ἡ γιατρός κατά τή διάρκεια τῆς ἐξέτασης ψηλάφησε στή βουβωνική χώρα μία κύστη. Ἔτσι μᾶς παρέπεμψε τήν ἴδια στιγ-μή σέ ἕναν παιδοχειρουργό, γιά νά κρίνει ὁ ἴδιος τήν κατάσταση τοῦ παιδιοῦ καλύτερα. Ὁ χειρουργός μᾶς ἐξήγησε ὅτι ὁ γιός μας ἔχει κύστη σπερματικοῦ τόνου καί χρή-ζει ἄμεσης χειρουργικῆς ἐπέμβα-σης. Ἐγώ σάν λιγόψυχη πού εἶμαι, ἔχασα τόν κόσμο ἀπό τά μάτια μου. Ἀντί νά κάνω τόν σταυρό μου, πού δέν ἦταν κάτι πολύ σοβαρό, ἐκείνη τήν ὥρα μούδιασα ὀλόκληρη. Τό νά σοῦ λέει ὁ γιατρός ὅτι θά κάνει ὀλική νάρκωση καί χειρουργεῖο στό ἕνός ἔτους παιδί σου εἶναι ὀδυ-νηρό καί γιά μένα δυσβάσταχτο. Ἔκανα προσευχές στήν Παναγία μέ δάκρυα στά μάτια καί ἄρχισα νά διαβάζω τό βιβλίο τοῦ ἁγίου Λου-κά.

Προγραμματίσαμε τήν ἐπέμβαση λίγες ἡμέρες μετά, ἀλλά ὁ Λουκάς ἀνέ-βασε πυρετό καί ἔτσι ἀκυρώ-σαμε τήν ἐπέμβαση. Τό θεώρησα σημάδι. Συνεχίζοντας τήν ἀνάγνω-ση τοῦ βιβλίου, φτάνοντας στά θαύ-ματα τοῦ Ἁγίου Λουκά, δια-βάζω μέ με-γάλη μου ἔκπληξη τήν ἱστορία ἑνός πατέρα μέ παρόμοιο πρόβλη-μα στό παιδάκι του καί τήν εὐτυχή ἐξέλιξη τοῦ ζητήματος μέ τή μεσο-λάβηση τοῦ Ἁγίου.

Πήραμε, λοιπόν, τήν ἀπόφαση μέ τόν σύζυγό μου νά ἐπισκεφθοῦμε κι ἕναν ἄλλο γιατρό γιά μία δεύτε-ρη γνώμη. Αὐτή τή φορά ὁ γιατρός μᾶς εἶπε νά περιμένουμε μήπως ἀπορ-ροφηθεῖ ἡ κύστη ἀπό τόν ὀρ-γανισμό τοῦ παιδιοῦ. Ἡ παιδίατρός μας ἦταν κάθετη πώς κάτι τέτοιο εἶναι ἀδύνατο. Καθότι ὁ δεύτερος γιατρός-χειρουργός μᾶς εἶχε δώσει μία ἐλπίδα, ὡς γονεῖς θέλαμε νά τό ψάξουμε περισσότερο. Πήγαμε καί κάναμε εἰδικό ὑπέρηχο στό παιδί. Στό τέλος τῆς ἐξέτασης ἡ γιατρός μᾶς εἶπε ξεκάθαρα ὅτι πρέπει νά γίνει ἐπέμβαση. Ὁ σύζυγός μου καί ἐγώ ἤμασταν σέ ἀδιέξοδο. Κι ἐνῶ ἤμασταν ἔτοιμοι νά ξαναπρογραμ-μα-τίσουμε τήν ἐπέμβαση, εἶπα στόν ἄνδρα μου νά ἐπισκεφθοῦμε τό μοναστήρι τῆς Παναγίας Δοβρά. Τρέχαμε ἀπό γιατρό σέ γιατρό ἀντί νά τρέξουμε κατευθεῖαν στόν κα-λύ-τερο ...

Ποῖός εἶναι καλύτερος γιατρός ἀπό τόν ἅγιο Λουκά; Ἐναπέθεσα τίς ἐλπίδες μου στόν Ἅγιο νά μᾶς φωτίσει καί νά μᾶς δείξει τί νά κάνουμε.

Πήγαμε Τρίτη, ἡμέρα Παρακλή-σεως. Προσκυνήσαμε τό ἅγιο λεί-ψα-νο τοῦ Ἁγίου καί μετά ἀπό μία σύντομη συνομιλία μέ ἕναν ἀπό τούς πατέρες (ἀπλῶς γνωστοποιώ-ντας του ὅτι ὁ πάσχοντας ἦταν ὁ μικρός μας), ἐναπέθεσε τό λείψανο τοῦ Ἁγίου στό κεφάλι τοῦ Λουκά, διαβάζοντας μία εὐχή. Τί εὐλογία, Θεέ μου,

Ένωσα εκείνη τή στιγμή για τό παιδάκι μου καί έμάς! Έμείς κάναμε ό,τι μπορούσαμε, τώρα άς γινόταν τό θέλημά του.

Λίγες ήμέρες άργότερα, έμείς δέν έντοπίζαμε καμία κύστη. Πήγαμε, λοιπόν, στήν παιδίατρό μας καί πρός μεγάλη έκπληξη όλων μας δια-πίστωσε πώς κύστη δέν ύπάρ-χει. Άναρωτιόμασταν πώς είναι δυνατόν κάτι τέτοιο ... Η χαρά μας, άπερίγραπτη. Μία άπό τίς έπόμενες ήμέρες μάλιστα, ξανακάναμε ύπέ-ρηχο στό παιδί, καί ή γιατρός μάς διαβεβαίωσε ότι ό Λουκάς δέν έχει άπολύτως καμία κύστη στήν περιο-χή αύτή. Η εύλογία πού πήραμε άπό τόν άγιο Λουκά καί ή εύγνω-μο-σύνη μας πρός εκείνον είναι άπε-ριόριστη καί άπερίγραπτη.

Τό μόνο πού έχω νά πώ σέ όλους τούς γονείς είναι νά μήν άπελπίζο-νται, αλλά νά ζητοϋν καί τή βοή-θεια τοϋ Θεοϋ, τής Παναγίας καί τών Άγίων, πού δέν παύουν στιγμή νά μεσιτεύουν δι' ήμάς καί μπο-ροϋν νά αλλάξουν τά δεδομένα. Τίποτε δέν είναι άδύνατο για τόν Κύριο. Τίποτε άπολύτως. Πρέπει νά έχουμε έμπιστοσύνη στόν Θεό καί πίστη, τήν όποία θά πρέπει νά περ-νοϋμε καί στά παιδιά μας. Δέν θά παύω στιγμή νά εύχαριστώ τόν άγιο Λουκά πού άκουσε τίς προσευ-χές μας καί πίο πολύ νά βρίσκεται στό πλευρό τών παιδιών πού έχουν ανάγκη», καταλήγει ή κυρία, προ-τρέ-ποντας καί έμάς νά καταφεύ-γουμε στήν προστασία καί τή βοή-θεια τοϋ άγίου Λουκά, τοϋ άγίου Πορφυρίου τοϋ Κausοκαλυβίτου καί όλων τών άγίων μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

